

Ի Տ Է Ա Լ

«Et tout ce qui écloît en moi»
 «Est suspendu au-dessus de toi»
 Camille Maclair

Խորի մը մէջ ապահով, տղ մը խօսունկն հոգիիս
 Քեզ կը պահեմ սակաւին, կը գուրգուրամ քու վրադ,
 Հաւասքիս պէս կամ յոյսիս, որ միտս հիւսեմ երագիս
 Դիպակն առէջ առ առէջ, օրերուս մէջ յուսահաս :

Կը պահանքի որ երբեմն անխղճօրէն քեզ մոռնամ,
 Սիրելոյ պէս անտեսուած կը խռովիս, քէն կ'ընես.
 Արուեստակեալ նիգերով երբ քեզ շարժել կարենամ
 Խոր քմբիրէն որուն մէջ դուն անվրդով կը ննջես

Երկիւղալից՝ կը յառիմ ես քու վրադ տարփագին
 Կը քնանա՞ս մեղմութեամբ, թէ մանուկի չարութեամբ
 Շունչդ բռնած խա՛ղ կ'ընես, ձեւացնելով քեզ մեռած,
 Ի՛նչ անիմաստ, խենթ կասակ, կը շնչեմ անձկագին :

Երկարօրէն իրարու աչքերուն մէջ կը սուզինք...
 Բազուկիս լայն շարժումով կը հաղորդեմ վերսին
 Քեզ ի խնդիր իմ տարած մարտնչումի հանդէսին
 Ան ցոյց կուտամ լուսաւող, գարուն օրերն գալիքին... :

Ան կը տեսնեմ ես յայնժամ մասանիի քարին պէս
 Զինչ ու վնիտ քու հոգիդ, եղբայրացած իմ հոգւոյս
 Ան մինչ ի մահ զինակից ես անբաժան իմ կեանքէս... :

ԶԱՒԷՆ Վ. Զ.

